

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie:

1. I. P.

2. F. S.

3. A. W.

skazanych z art. 258 § 1 k.k., art. 56 ust. 3 ustawy
z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 maja 2023 r.

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania prawomocnego
orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Na wstępie przypomnieć należy, że instytucja procesowa wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy. Zasadą jest bezzwłoczne, czyli natychmiast po uprawomocnieniu się wyroku, wszczęcie postępowania wykonawczego. Odstąpienie od tej reguły może być uzasadnione jedynie wystąpieniem szczególnych okoliczności, które powodują, iż wykonanie orzeczenia pociągnie za sobą dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne dla skazanego skutki. Jednocześnie w kasacji powinna zostać przedstawiona argumentacja,

wskazująca na wysoki stopień prawdopodobieństwa, że zawarte w niej zarzuty uznane zostaną za zasadne.

Nie wypowiadając się wiążąco co do prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionych w sprawie kasacji, których zarzuty zostaną rozważone na rozprawie, stwierdzić należy, że nie jest ono ponadprzeciętnie duże. Brak nadto widocznych, szczególnych przesłanek przemawiających za wstrzymaniem wykonania orzeczenia, które, biorąc pod uwagę treść zarzutów kasacyjnych, skłaniałyby do uwzględnienia wniosków obrońców.

Obrońca A. W. uzasadnił wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia sytuacją rodzinną skazanego, będącego głównym żywicielem rodziny. Niedogodności wynikające z pozbawienia wolności, odczuwane przez samych skazanych oraz członków ich rodzin to jednak zwykłe i nieuniknione następstwa wykonania kary, stanowiące naturalne ryzyko przestępczej działalności prowadzonej przez skazanych. Okoliczności te - związane z koniecznością zapewnienia bytu materialnego rodzinie - mogą być co najwyżej brane pod uwagę w postępowaniu wykonawczym, jako przemawiające za odroczeniem wykonania kary pozbawienia wolności lub przerwę w karze, ale nie stanowią podstawy wstrzymania wykonania orzeczenia zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., dlatego też nie zostały uwzględnione w niniejszym postępowaniu.

Wniosek złożony przez obrońcę I. P. opiera się natomiast na przekonaniu obrońcy o wystąpieniu w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, co niechybnie prowadziłoby do uchylenia zaskarżonego wyroku, gdyby taka rzeczywiście zachodziła. Kwestia niewłaściwej obsady Sądu odwoławczego, z uwagi na udział w składzie orzekającym SSA R. M., będzie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego na rozprawie, ale w świetle uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, brak podstaw do przyjęcia już na tym etapie postępowania, że w sprawie wystąpiła wskazana w kasacji (lub też inna) bezwzględna przyczyna odwoławcza. Co do drugiej kwestii podniesionej przez obrońcę skazanej – a więc konieczności kontynuowania przez nią leczenia odwykowego – istnieje możliwość prowadzenia terapii uzależnień również w warunkach izolacji penitencjarnej.

Z kolei wniosek „o wstrzymanie wykonania orzeczonych wobec skazanego kar”, zawarty w kasacji obrońcy skazanego F. S. nie został w żaden sposób uzasadniony. Stąd nie sposób się do niego odnieść.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia przedmiotowych wniosków, Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej.

[f.n]